

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. C.20.0418.N

DEJONCKHEERE nv, met zetel te 8800 Roeselare, Oostnieuwkerksesteenweg 136, ingeschreven bij de KBO onder het nummer 0420.313.173,

eiseres,

vertegenwoordigd door mr. Johan Verbist, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 2000 Antwerpen, Amerikalei 187/302, waar de eiseres woonplaats kiest,

tegen

1. **D.D.**,

2. **F.D.**,

verweerders.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest van het hof van beroep te Gent van 17 januari 2020.

De zaak is bij beschikking van de eerste voorzitter van 11 maart 2021 verwezen naar de derde kamer.

Sectievoorzitter Eric Dirix heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal Henri Vanderlinden heeft geconcludeerd.

II. CASSATIEMIDDEL

De eiseres voert in haar verzoekschrift dat aan dit arrest is gehecht, een middel aan.

III. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

1. Behoudens wanneer de wet uitdrukkelijk anders bepaalt, kan het gebruik van onrechtmatig verkregen bewijs in burgerlijke zaken slechts worden geweerd indien de bewijsverkrijging de betrouwbaarheid van het bewijs aantast of indien hierdoor het recht op een eerlijk proces in gevaar wordt gebracht.
2. De rechter dient hierbij rekening te houden met al de omstandigheden van de zaak, waaronder de wijze waarop het bewijs werd verkregen, de omstandigheden waarin de onrechtmatigheid werd begaan, de ernst van de onrechtmatigheid en de mate waarin hierdoor het recht van de wederpartij werd geschonden, de bewijsnood van de partij die de onrechtmatigheid beging en de houding van de wederpartij.
3. Uit het arrest blijken de volgende feitelijke gegevens:
  - op 7 oktober 2017 kochten de verweerders bij de eiseres een voertuig BMW X5;
  - tussen de partijen is betwisting gerezen over de koopprijs;
  - op de door de eiseres opgestelde bestelbon werd het bedrag vermeld van 43.500,00 euro;
  - volgens de eiseres berust dit op een materiële vergissing en had de vermelde prijs 53.500,00 euro moeten zijn;
  - de eiseres legt tot bewijs van de waarachtigheid van haar stelling een opname over die werd gemaakt van een telefoongesprek met de verweerder.

4. De appelrechter die deze geluidsopname uit het debat weert als "op *onrechtmatige wijze verkregen*", louter omdat de opname "*heimelijk is gebeurd*", de partijen "*reeds in een geschil waren verwickeld en er al discussie was gerezen over de verkoopprijs*", het "*er sterk op [lijkt] dat bepaalde verklaringen door [de eiseres] werden uitgelokt om zichzelf een bewijs te verschaffen en met de bedoeling om de verklaring tegen [de verweerdere] te gebruiken*" en "*de vordering ook op een andere rechtmatige wijze [kon] worden bewezen*", verantwoordt zijn beslissing niet naar recht.

Het middel is gegrond.

Dictum

Het Hof,

eenparig beslissend,

Vernietigt het bestreden arrest.

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.

Houdt de kosten aan en laat de beslissing daaromtrent aan de feitenrechter over.

Verwijst de zaak naar het hof van beroep te Antwerpen.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, derde kamer, samengesteld uit sectievoorzitter Eric Dirix, als voorzitter, en de raadsheren Antoine Lievens en Sven Mosselmans, en in openbare rechtszitting van 14 juni 2021 uitgesproken door sectievoorzitter Eric Dirix, in aanwezigheid van advocaat-generaal Henri Vanderlinden, met bijstand van griffier Mike Van Beneden.

14 JUNI 2021

C.20.0418.N/4

M. Van Beneden

S. Mosselmans

A. Lievens

E. Dirix

VOORZIENING IN CASSATIE

VOOR: de naamloze vennootschap **DEJONCKHEERE**, met zetel te 8800 Roeselare, Oostnieuwkerksesteenweg 136, ingeschreven in de kruispuntbank van ondernemingen onder het nummer 0420.313.173,

eiseres tot cassatie,

bijgestaan en vertegenwoordigd door ondergetekende advocaat bij het Hof van Cassatie Johan Verbist, kantoor houdend te 2000 Antwerpen, Amerikalei 187/302, alwaar keuze van woonst wordt gedaan,

TEGEN: 1. de heer **D.D.**, ,

2. mevrouw **D.F.**,

verweerders in cassatie,

*

* *

Aan Mevrouw de Eerste Voorzitter en de Heer Voorzitter van het Hof van Cassatie,

Aan de Dames en Heren Raadsheren in het Hof van Cassatie,

Hooggeachte Heren en Dames,

Eiseres heeft de eer een arrest aan uw beoordeling voor te leggen dat op tegenspraak tussen de partijen op 17 januari 2020 werd gewezen door de zestiende kamer van het hof van beroep te Gent (2019/AR/330).

FEITEN EN PROCEDUREVOORGAANDEN

1. Eiseres is een officiële dealer gespecialiseerd in de aan- en verkoop van zowel nieuwe als tweedehands voertuigen van het merk BMW.

2. Op 7 oktober 2017 heeft eiseres een tweedehands voertuig BMW X5 verkocht aan verweerdens. Tussen partijen is evenwel betwisting gerezen omtrent de overeengekomen koopprijs.

Volgens eiseres waren partijen telefonisch een koopprijs overeengekomen van 53.500,00 €, inclusief btw, met afneembare trekhaak en getinte ruiten achteraan inbegrepen. De betrokken verkoper bij eiseres had verweerdens nadien echter een ondertekende bestelbon toegestuurd, waarin hij per abuis een verkoopsom van 43.500,00 € had vermeld in plaats van 53.500,00 €.

Verweerdens erkennen van hun kant dat aanvankelijk enkel was gesproken over een bedrag van 53.500,00 €, maar stellen dat door het tegentekenen van de bestelbon van 7 oktober 2017 een bindende verkoopovereenkomst tot stand is gekomen voor een koopprijs van 43.500,00 €.

3. Bij verzoekschrift neergelegd ter griffie op 10 november 2017 zijn partijen vrijwillig verschenen voor de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk.

Bij vonnis van 13 november 2018 zegde de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk voor recht dat de koop-verkoopovereenkomst met betrekking tot de wagen BMW X5 op 7 oktober 2017 rechtsgeldig was gesloten voor een prijs van 53.500 €, inclusief btw. Het geconsigneerde bedrag van 10.000 €, meer intresten, moest volgens de eerste rechter dan ook worden vrijgegeven aan eiseres.

4. Bij verzoekschrift neergelegd ter griffie op 21 februari 2019 stelden verweerdens hoger beroep in tegen dit vonnis..

In het arrest van 17 januari 2020 vernietigt het hof van beroep te Gent het bestreden vonnis en zegt, opnieuw rechtsprekende, voor recht dat de koop-verkoopovereenkomst met betrekking tot de wagen BMW X5 op 7 oktober 2017

rechtsgeldig was gesloten voor een prijs van 43.500,00 €, inclusief btw. Het geconsigneerde bedrag moet volgens het hof aan verweerders worden vrijgegeven.

Tegen dit arrest wenst eiseres op te komen met het volgende middel tot cassatie.

*
*   *
*

ENIG MIDDEL TOT CASSATIE

Geschonden wetsbepalingen

- artikel 6.1 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, gesloten te Rome op 4 november 1950, goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955
- artikel 14.1 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, gesloten te New York op 16 december 1966, goedgekeurd bij wet van 15 mei 1981
- het algemene rechtsbeginsel inzake de eerbied voor het recht van verdediging
- artikel 1315 van het Burgerlijk Wetboek
- artikel 870 van het Gerechtelijk Wetboek
- artikel 149 van de Grondwet

Aangevochten beslissing

De appelrechter oordeelt dat de geluidsopname dewelke eiseres als stuk 8 aan de appelrechter had voorgelegd, te weten een geluidsopname van een telefoongesprek dat op 20 oktober 2017 heeft plaatsgevonden tussen eerste verweerder en de zaakvoerster van eiseres, op onrechtmatige wijze werd verkregen en dus niet als bewijselement kan worden aanvaard en uit de debatten wordt geweerd. Deze beslissing steunt op de volgende motieven:

"3.1 De geluidsopname onder stuk 8 van [eiseres] moet in deze wel degelijk worden geweerd.

Waar dit bewijselement op zichzelf niet aangetast is door een onrechtmatigheid, werd het wel op onrechtmatige wijze verkregen.

Immers kan niet worden betwist dat de opname heimelijk is gebeurd ([eerste verweerder] werd niet op de hoogte gebracht van de opname van zijn gesprek met de zaakvoerster van [eiseres]) en verder vond de opname plaats op een ogenblik dat partijen reeds in een geschil waren verwickeld en er al discussie was gerezen over de verkoopprijs.

Het lijkt er sterk op dat bepaalde verklaringen door [eiseres] werden uitgelokt om zichzelf een bewijs te verschaffen en met de bedoeling om de verklaring tegen [verweerders] te gebruiken.

Bovendien kon de vordering ook op een andere rechtmatige wijze worden bewezen.

De opname (die overigens kennelijk slechts een deel van het gesprek zou betreffen) kan dus niet als bewijsmiddel worden aanvaard en wordt uit de debatten geweerd."

(bestreden arrest, pagina 3 tot en met 4)

Op grond hiervan beslist de appelrechter vervolgens dat er geen bewijzen voorliggen dewelke het begin van bewijs door geschrift kunnen aanvullen. Deze beslissing steunt op de volgende motieven:

"3.2 In deze dient te worden vertrokken van de onderhandse verkoopovereenkomst d.d. 7 oktober 2017 waarin een prijs werd bedongen van 35.950,41 + 7.549,59 EUR, hetzij 43.500,00 EUR.

[...]

Waar [eiseres] meent dat de bestelbon per vergissing een verkoopsom van 43.500,00 EUR in plaats van 53.500,00 EUR vermeldde zou de rekening (bedrag + btw) niet kunnen kloppen waarbij het bevreemdend voorkomt dat dit de verkoper niet zou zijn opgevallen bij het uitrekenen van de totaalprijs of bij het terug ontvangen van de door de kopers ondertekende bestelbon.

Waar [eiseres] bewijs wil leveren tegen de onderhandse verkoopovereenkomst kan dit enkel worden geleverd met een andere akte of met getuigen en vermoedens als aanvullend bewijsmiddel wanneer er een begin van bewijs door geschrift aanwezig is.

Een begin van bewijs door geschrift is een geschrift dat uitgaat van de persoon tegen wie men wil bewijzen (of van diens vertegenwoordiger) waardoor het beweerde en te bewijzen feit waarschijnlijk wordt gemaakt.

Het aanvraagformulier voor de garantie BMW Premium Selection d.d. 31 oktober 2017 vermeldde als verkoopprijs inclusief btw 53.500,00 EUR.

Dit document ging weliswaar uit van de verkoper maar werd medeondertekend door de koper die het zich aldus heeft toegeëigend.

In zoverre de koper voorhoudt dat hij verplicht was om dit document te ondertekenen, had hij desgevallend voorbehoud moeten formuleren te meer er op dat ogenblik al discussie bestond over de prijs.

Dit begin van bewijs door geschrift vormt evenwel op zichzelf een onvolledig en ontoereikend bewijsmiddel en dient te worden aangevuld.

De geluidsoptname waarop [eiseres] zich wenst te baseren, wordt evenwel geweerd en er zijn geen andere stukken ter aanvulling van het begin van bewijs door geschrift.

[...]

Er dient dan ook te worden besloten dat de verkoopovereenkomst geldig tot stand kwam voor een bedrag van 43.500,00 EUR, dat de kopers niets meer zijn verschuldigd en dat het geconsigneerde bedrag aan hen dient te worden vrijgegeven."

(bestreden arrest, pagina 4 tot en met 5)

Grievens

Luidens artikel 6.1 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, gesloten te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna afgekort als "EVRM"), heeft eenieder bij het vaststellen van zijn burgerlijke rechten en verplichtingen of bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde vervolging recht op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn, door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht dat bij wet is ingesteld.

Krachtens artikel 14.1 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, gesloten te New York op 16 december 1966 en goedgekeurd bij wet van 15 mei 1981 (hierna afgekort als "IVBPR"), zijn allen gelijk voor de rechtbanken en de rechterlijke instanties. Bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde strafvervolging, of het vaststellen van zijn rechten en verplichtingen in een rechtsgeding, heeft een ieder recht op een eerlijke en openbare behandeling door een bevoegde, onafhankelijke en onpartijdige bij de wet ingestelde rechterlijke instantie.

Overeenkomstig artikel 1315, eerste lid van het Burgerlijk Wetboek moet hij die de uitvoering van een verbintenis vordert, het bestaan daarvan bewijzen. Luidens het tweede lid van voormeld artikel moet omgekeerd hij die beweert bevrijd te zijn, het bewijs leveren van de betaling of van het feit dat het tenietgaan van zijn verbintenis heeft teweeggebracht.

Krachtens artikel 870 van het Gerechtelijk Wetboek moet iedere partij het bewijs leveren van de feiten die zij aanvoert.

De voornoemde bepalingen en het algemeen rechtsbeginsel inzake de eerbied voor het recht van verdediging omvatten tevens het recht voor een procespartij om de bewijzen waarover zij beschikt in rechte ter beoordeling aan de rechter voor te leggen, teneinde aldus het bewijs te kunnen leveren van de feiten die zij aanvoert.

Hieruit volgt dat, behoudens wanneer de wet uitdrukkelijk anders bepaalt, de rechter een op onrechtmatige wijze verkregen bewijs enkel kan weren wanneer de bewijsverkrijging is aangetast door een gebrek waardoor de betrouwbaarheid ervan als bewijs wegvalt of waardoor het recht op een eerlijk proces in gevaar wordt gebracht.

Of dit het geval is, kan slechts worden uitgemaakt na het doorvoeren van een belangenafweging waarbij de rechter geval per geval de toelaatbaarheid van het onrechtmatig verkregen bewijs moet beoordelen, rekening houdend met de wijze waarop het bewijs werd verkregen en met de omstandigheden waarin die onrechtmatigheid werd begaan.

Uit de feitelijke vaststellingen van het arrest blijkt (1) dat eiseres als stuk 8 een geluidsopname aan de appelrechter had voorgelegd van een telefoongesprek dat op 20 oktober 2017 heeft plaatsgevonden tussen eerste verweerder en de zaakvoerder van eiseres en (2) dit bewijselement "*op onrechtmatige wijze [werd] verkregen*" nu immers (bestreden arrest, pagina 3 tot en met 4, randnummer 3.1):

- "*niet [kan] worden betwist dat de opname heimelijk is gebeurd*";
- dit telefoongesprek "*verder [...] plaats [vond] op een ogenblik dat partijen reeds in een geschil waren verwickeld en er al discussie was gerezen over de verkoopprijs*";
- het "*er sterk op [lijkt] dat bepaalde verklaringen door [eiseres] werden uitgelokt om zichzelf een bewijs te verschaffen en met de bedoeling om de verklaring tegen [verweerders] te gebruiken*";
- "*de vordering ook op een andere rechtmatige wijze [kon] worden bewezen*".

De appelrechter stelt verder enkel nog, en louter terloops, vast dat de opname "*kennelijk slechts een deel van het gesprek zou betreffen*"(bestreden arrest, pagina 4, tweede alinea).

De appelrechter laat zodoende na, aan de hand van de concrete omstandigheden, de toelaatbaarheid van de op onrechtmatige wijze verkregen geluidsopname te beoordelen en met name in het licht daarvan te onderzoeken of de bewijsverkrijging van bedoelde geluidsopname is aangetast door een gebrek waardoor de betrouwbaarheid ervan als bewijs wegvalt of het recht op een eerlijk proces erdoor in gevaar wordt gebracht.

Door enkel op die gronden allereerst te beslissen dat de door eiseres als stuk 8 aan de appelrechter voorgelegde geluidsopname niet als bewijselement kan worden aanvaard en uit de debatten wordt geweerd om vervolgens op grond hiervan te beslissen dat er geen bewijzen voorliggen dewelke het begin van bewijs door geschrift kunnen aanvullen, zonder aan de hand van de concrete omstandigheden, de toelaatbaarheid van de op onrechtmatige wijze verkregen geluidsopname te beoordelen en met name in het licht daarvan te onderzoeken of de bewijsverkrijging van bedoelde geluidsopname is aangetast door een gebrek waardoor de betrouwbaarheid ervan wegvalt dan wel het recht op een eerlijk proces in gevaar wordt gebracht, verantwoordt de appelrechter haar beslissing niet naar recht (schending van de artikelen 6.1 EVRM, 14.1 IVBPR, 1315 van het Burgerlijk Wetboek, 870 van het Gerechtelijk Wetboek en het algemene rechtsbeginsel inzake de eerbied voor het recht van verdediging).

Minstens wordt Uw Hof hierdoor verhinderd om de wettigheid te toetsen van de beslissing dat de door eiseres als stuk 8 aan de appelrechter voorgelegde geluidsopname niet als bewijsmiddel kan worden aanvaard en uit de debatten wordt geweerd (schending van artikel 149 van de Grondwet).

TOELICHTING BIJ HET EERSTE MIDDEL TOT CASSATIE

In het verleden werd aangenomen dat bewijs dat ongeoorloofd is, niet in rechte mag worden aangewend.

Met het Antigoonarrest van 14 oktober 2003 (*Arr.Cass.* 2003, 1862) heeft Uw Hof dit principiële uitgangspunt in strafzaken uitdrukkelijk verlaten, hierin later ook gevolgd door de wetgever (zie artikel 32 VTsv). Voortaan geldt dat het ongeoorloofd bewijs in strafzaken enkel uit de debatten mag worden geweerd wanneer bepaalde vormvoorwaarden die op straffe van nietigheid zijn voorgeschreven, niet werden nageleefd, wanneer de begane onrechtmatigheid de betrouwbaarheid van het bewijs heeft aangetast of wanneer het gebruik van het bewijs in strijd is met het recht op een eerlijk proces.

Hoewel deze rechtspraak haar oorsprong vindt in strafzaken, krijgt zij ook daarbuiten ruime toepassing.

Zo heeft Uw Hof intussen ook de gelegenheid gehad de Antigoonrechtspraak uitdrukkelijk toe te passen buiten de context van het strafrecht (*Cass.* 10 maart 2008, S.07.0073.N), alsook deze uit te breiden naar fiscale zaken (*Cass.* 18 januari 2018, F.16.0031.N) en naar een zaak die het opleggen van een administratieve geldboete door de FSMA betrof (*Cass.* 9 november 2018, C.17.0220.N-C.17.0318.N, concl. VAN INGELGEM).

Ook het Grondwettelijk Hof maakte intussen reeds toepassing van de Antigoonleer van Uw Hof. Zo oordeelde het Grondwettelijk Hof in een arrest van 22 december 2011 (nr. 197/2011, B.12.1) dat de omstandigheid dat stukken en elementen op onrechtmatige wijze zijn verkregen, enkel tot gevolg heeft dat de rechter, bij het vormen van zijn overtuiging, ze rechtstreeks noch indirect in aanmerking mag nemen, hetzij wanneer de naleving van bepaalde vormvoorwaarden wordt voorgeschreven op straffe van nietigheid, hetzij wanneer de begane onregelmatigheid de betrouwbaarheid van het bewijs heeft aangetast, hetzij wanneer de aanwending van het bewijs in strijd is met het recht op een eerlijk proces. Zie eveneens het arrest van 27 juli 2011 (nr. 139/2011).

Een meerderheid van rechtsleer leest in het arrest van 10 maart 2008 van Uw Hof alvast een principiële beslissing, waarmee Uw Hof de Antigoonleer ook onverkort in burgerlijke zaken van toepassing heeft verklaard (concl. VAN INGELGEM bij *Cass.* 9 november 2018, C.17.0220.N-C.17.0318.N, nr. 5; B. ALLEMEERSCH en S. RYELANDT, “Licéité de la preuve en matière civile: un clone pour ‘Antigoon’”, *JT* 2012, 172, nr. 22; R. DE BAERDEMAEKER,

“Admissibilité d’une preuve illicitement recueillie: quand la fin justifie les moyens ...”, *JLMB* 2009, 585; F. KEFER, “Antigone et Manon s’invitent en droit social - Quelques propos sur la légalité de la preuve”, *RCJB* 2009, 341; J. VAN COMPERNOLLE, “L’incidence de la jurisprudence de la Cour européenne des droits de l’homme sur l’administration de la preuve en droit civil” in Commission Université-Palais (ed.) in *La preuve et la difficile quête de la vérité judiciaire*, Limal, Anthemis, 2011, 17). Ook een meerderheid van de feitenrechters maakt in burgerlijke zaken onverkort toepassing van de Antigoonleer (Arbh. Luik 9 maart 2006, *Soc.Kron.* 2006, 548; Arbh. Brussel 3 september 2013, *RW* 2013-14, 1586, noot W.R.; Gent 7 november 2013, *T.Gez.* 2014-15, 356, noot F. BLOCKX; Arbh. Antwerpen 29 november 2011, *NJW* 2012, 550, noot N. BETSCH; Arbh. Brussel 9 augustus 2011, *Soc.Kron.* 2012, 468; Arbh. Luik 8 maart 2011, *Soc.Kron.* 2011, 404; Arbh. Bergen 8 december 2010, *Soc.Kron.* 2011, 399, noot O. RIJCKAERT; Arbh. Luik 20 september 2010, *JLMB* 2010, 1899; Arbh. Gent 28 juni 2010, *JTT* 2011, 366; Gent 18 maart 2010, *T.Gez.* 2011, 398, noot S. DEFLOOR; Bergen 2 maart 2010, *JT* 2010, 296, noot D. MOUGENOT; Vred. Brugge 27 december 2013, *T.Fam.* 2014, 110, noot K. VEREECKE; Famrb. Namen (afd. Namen) 14 februari 2018, *JT* 2018, 376).

Het lijkt dan ook geen twijfel dat de door Uw Hof ontwikkelde Antigoonleer onverminderd toepassing vindt in onderhavige zaak.

Overeenkomstig de Antigoonleer volstaat de enkele vaststelling dat een bewijsmiddel op onrechtmatige wijze werd verkregen niet om dit stuk te weren (vergelijk Cass. 10 maart 2008, S.07.0073.N). Ingevolge deze leer moet de rechter daarentegen geval per geval de toelaatbaarheid van een onrechtmatig verkregen bewijs beoordelen, rekening houdend met de wijze waarop het bewijs werd verkregen en met de omstandigheden waarin die onrechtmatigheid werd begaan (*ibid.*). Zoals in strafzaken mag een dergelijk bewijs, behoudens het geval van miskennis van een op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm, alleen worden geweerd wanneer de bewijsverkrijging is aangetast door een gebrek waardoor de betrouwbaarheid ervan wegvalt of waardoor het recht op een eerlijk proces in gevaar wordt gebracht. Of de betrouwbaarheid van het bewijsmiddel werd aangetast of het recht op een eerlijk proces werd miskend, vergt een belangenafweging (*ibid.* Zie tevens B. CATTOIR, *Burgerlijk bewijsrecht* in *APR*, Mechelen, Kluwer, 2013, 566 e.v.).

Te dezen stelt de appelrechter uitsluitend vast dat de geluidsopname onder stuk 8 op onrechtmatige wijze werd verkregen. Zij laat evenwel na om, aan de hand van de concrete omstandigheden, de toelaatbaarheid van de op onrechtmatige wijze verkregen geluidsopname te beoordelen en met name in het licht daarvan te onderzoeken of de bewijsverkrijging van bedoelde geluidsopname is aangetast door

een gebrek waardoor de betrouwbaarheid ervan als bewijs wegvalt of het recht op een eerlijk proces van verweerders erdoor in gevaar wordt gebracht.

De appelrechter kon dan ook niet wettig beslissen dat de door eiseres als stuk 8 aan de appelrechter voorgelegde geluidsopname niet als bewijselement kan worden aanvaard en uit de debatten wordt geweerd, om op grond hiervan vervolgens te beslissen dat er geen bewijzen voorliggen dewelke het begin van bewijs door geschrift kunnen aanvullen.

*

* *

Op deze gronden en overwegingen besluit ondergetekende advocaat bij het Hof van Cassatie voor eiseres dat het U, Hooggeachte Dames en Heren, moge behagen het bestreden arrest te vernietigen, de zaak en de partijen te verwijzen naar een ander hof van beroep en uitspraak te doen over de kosten als naar recht.

Antwerpen, 10 september
2020

Johan Verbist

Bij de indiening ter griffie wordt bij deze voorziening het exploit van betekening van deze voorziening aan de verwerende partijen gevoegd.